

ת"פ 34353/03 - מדינת ישראל נגד זאור אבשלומוב

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 17-03-34353 מדינת ישראל נ'
אבשלומוב(עוצר)

בפני כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
זאור אבשלומוב
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד יוני דודו

ממר דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתקן, באربع עבירות של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג- 1973 (להלן: "פקודת הסמים"); וכן בעבירה של החזקת סמים שלא לצורך עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; ובעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצורך עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים.

2. כתב האישום מתאר ניהול "תחינה לממכר סמים" על ידי הנאשם, כאשר במסגרת ניהולה נשלחות לצרכנים פוטנציאליים הודיעות טקסט המכילות דברי פרסום בדבר סמים. הודיעות אלו נשלחו במספר טלפון השין לאדם שהזותו אינה ידועה למאשימה והוא הוגדר בכתב האישום "הסוחר הראשי". כתב האישום מתאר ארבעה מקרים בהם התקשרו קונים פוטנציאליים ל"סוחר הראשי" וביקשו לרכוש סמים. בסמוך לכך הגיעו הקונים למקום מגש אליו הגיע הנאשם רכב על אופניים חשמליים ומסר להם סם מסווג קנבוס בתמורה לתשלום. בדרך זו מכר הנאשם בין התאריכים 4.3.17 - 2.3.17 ארבעה קונים שונים, סם מסווג קנבוס במשקל כולל כולל של 10.66 גרם נטו בתמורה לסכום של 1100 ₪.

3. עוד מתאר כתב האישום כי ביום 4.3.17 החזיק הנאשם בביתו שלא לשימוש עצמי בלבד, סם מסווג קנבוס במשקל כולל של 40 גרם נטו המוחלק ל-42 מנות; וכן סם מסווג חשיש המוחלק ל-11 חתיכות במשקל כולל של 30.24 גרם נטו;- 3500 שקלים ריקות. שקיות אלו דומות לשקיות שהכילו את 42 המנות שלעיל וכן לשקיות שנמסרו לקונים.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה בטיעוני לחומרת מעשו של הנאשם הנובעת בין היתר מהעובדת שהפעיל תחנת סמים ממנה בוצעו פניות יזומות לכנים פוטנציאליים של אחריהן ביצע את עסקאות הסמים. עוד הפנתה המאשימה לערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשו של הנאשם ועמדה על הפגיעה שנגרמה לחברה. בהתיחסה למתחם העונש הולם, טענה המאשימה כי מדובר במספר אירועים על כן יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 7 חודשים ל-18 חודשים מאסר לכל איורע. בהתייחסו לעונש הראו שיש להטיל על הנאשם הפנה ב"כ המאשימה לעבריו הפלילי הכלול עבירות רבות בגין ריצה מספר מאסרים וכן לעובדה שתלו ועומד נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים. לפיקר ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש המוקם במרכז המתחם לצד עונש מאסר מותנה, קנס, ופסילת רישון נגעה לתקופה שלא תפחת מ-24 חודשים. לאור כך שהנ帀ה הוכץ כסוחר סמים, בהתאם להוראות סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים, ביקשה המאשימה לחייב סך 500 ל"נ שנמסרו לנ帀ה במסגרת אחת העסקאות וכן את האופנים החשימיים בעזרם הגיע לביצוע העסקאות.

5. ב"כ הנאשם ציין כי מעובדות כתוב האישום עולה שמדובר במספר מצומצם של עסקאות, בסכומים ובמשקלים נמוכים יחסית. כן ציין שמדובר בשם המוגדר כשם קל. בנוסף ציין הסגנור כי מכתב האישום עולה שחלקו של הנאשם היה קטן יחסית וכי הוא רק סייפק את השם, אך לא קיבל את הזמנה, לאקבע את המחריר ולא שלט בעסקה כלל. ביחס למתחם העונשה, טען הסגנור כי לאור סמיכות הזמן ויתר הנסיבות יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים המתחילה מ-6 חודשים עד שירות. בהתייחסו לנסיבותו האישיות של הנאשם הפנה הסגנור לכך שהנ帀ה נישא יומם אחד בלבד טרם מעצרו וכי אשתו נמצאת בהרion בסיכון. לפיקר ביקש הסגנור לגזר את עונשו ברף הנמוך של המתחם.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשו.

דין והכרעה

7. כדי, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתוב האישום מתאר איורע אחד או מספר איורעים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם העונש הולם את האירע ובסופה של תהליך, יש להחליט אם נכון לצאת מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם. המאשימה סקרה כי יש מדובר במספר איורעים ואילו ההגנה סקרה כי מדובר באירוע אחד. בענייננו דומני כי נכון לקבוע מתחם עונש אחד לUberות כלן. ארבע העבירות נבעו מאותה תכנית עברינית. מדובר בשיטת פעולה זהה בה נקטה "התחנה" כמו גם הנאשם. העבירות בוצעו בסמיכות זמניות והגם שמדובר בכנים שונים, סברתי שאין בכך לשנות מהמסקנה לפיה יש לראות בכל העבירות איורע אחד, שכן מדובר בכנים מקריים והתבנה מכרה "לכל דיכפין". כמו כן יש לראות את החזקת הסמים והכלים חלק מאותו איורע, שכן מדובר בעבירה אינהרנטית למסחר, היינו שטרת החזקת הסמים והכלים הייתה לאפשר את ביצוע עבירות הסחר. מכאן שקיים קשר הדוק בין כל העבירות וראוי לקבוע מתחם עונש אחד, המביא בחשבון כמפורט במספר עבירות (ע"פ 13/4910 ג'ابر נ' מדינת ישראל

(רע"פ 4760/14 **קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל** (7.5.15); (דנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016).

8. **העריכים המוגנים בבסיס הנסיבות:** נגע הסמים מכליה כל חלקה טובה בחברה. על נזקי הבריאותים וככללים, אין צורך להזכיר מיללים (ע"פ 11220/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.7.05); ע"פ 4998/95 **קרדוזו נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(3), 769)). הצורך בסם, מוליך מספר נזקי משנה ובהם נזקים לגופו של המשמש בסם, ובעקיפין גם לשלוום הציבור, בשל כך שלרוב מכוריו הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת למכנו. בעניינו, שימש הנאשם חלק מעירך הפצת הסמים ומכאן שפגעה ממשית באינטרסים המוגנים כמפורט לעיל.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** כתוב האישום מתאר מגנון משומן היטב לממכר סמים והמאשימה בבקשת לראות בך נסיבה לחומרה. איןני סבור שהדבר אפשרי. כתוב האישום מייחס לנאים את משלווח הודיעת הפרסומת ואת יתר התקשרות עם הקונים. אדרבה, כתוב האישום מייחס פעולות אלו לאדם אחר שזהותו אינה ידועה והוא מכונה "הסוחר הראשי". לא צוין שהנאשם היה מודע לפעולות זו ומילא שהוא לא נטל בה חלק. לאור כך הדבר לא הוכח כלפי הנאשם ברמה הנדרשת לצורך "יחס נסיבה מחמירה" - מעבר לכל ספק סביר. מנגד, קשה לראות בנאשם "borgקטן" כפי שצין הסגנור, אלא יש לראות את הדברים כפושטם, הינו שהנאשם הוא חלק אינטגרלי מעירך הפצת הסמים בתחנת הסמים אותה ניהל וממנה פעל. בנוסף יש להביא בחשבון שמדובר בעבירות המלאות בתכנון מוקדם, בהצעידות במלאי של סמים וכי הсиיה לביצועו הוא הרוץ להרוויח כסף קל ומהיר.

10. **מדיניות העונישה:** בת המשפט הדגישו פעמיחר פעם כי יש לנוהג בעבירות הקשורות להפצת סמים בידי נזקיה, ולהטייל עונשים כבדים. ראו:

"ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעת ... כי יש לבקר את שיקולי הרטעה על השיקולים האישיים בעבירות מסווג זה ... וכי יש חשבות בענישה כלכלית בעבירות סמים שעיקרן הוא בצע כסף" (ע"פ 16/8988 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.17)).

יכל:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חרומה והעונשים שיגזרו על ידי בתו המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכלול להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול הרטעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמו - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכון קבוע בהכרת הכל את החומרה היותר שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרטיע עבריינים בכוח משלוחם ידם בפעולות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 09/9482 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.07.11)).

11. וביחס לתרומתו של כל "שחקן" בשרשרת הפטת הסמים, והעונש הראוי לו, נקבע כי "ההתמודדות עם תופעת הפטת הסמים המסוכנים בישראל מחייבת תחילת הכרה בתרומתם של כל השחקנים במרקם המסעף של שוק זה, ולאחר מכן חייבות הרשות האמונה על הדבר, כל אחת בתחוםה שלה, לפעול כדי ליצור מצב של חוסר-כדאות לעסוק בהפטה עבור כלל חוליות שרשות הפטה, החל ביצרן, עבר בבלדר וכלה בסוחר. גם לרשויות השופטת ישנו תפקיד במאץ ההתמודדות עם תופעת הפטת הסמים בישראל, על התפקיד החינוי שבתי המשפט צרכים למלא במסגרת זו" (ע"פ 10/7657 **יוסף היב נ' מדינת ישראל** (29.3.12)).

12. הסגנור טען כי חומרת מעשיו של הנאשם פחותה שעה שמדובר בסם המוגדר "קל" ובכמות קטנה. בעניין זה נקבע כי "המבחן ברגע הסמים צריך להיות מכון גם נגד השימוש בסמים קלים ובנסיבות של אלה ביחידים ובוחסנה של החברה כולה אין להמעיט". (ע"פ 6/2000 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (20.07.06)). ביחס לכמות נקבע כי "אף אם כמות הסמים נשא העירות "קטנות" - כתענת המבוקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר輿 אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי" (רע"פ 12/7996 **יוסף נ' מדינת ישראל** (23.1.13)). עוד ראוי להפנות לדברים שנאמרו לאחרונה בנושא ההבדל שבין השיח המתנהל בנושא השימוש בסם הקנאביס לבין התייחסות מוקלה למסחר בו:

"בפועל, בקשת המבוקש היא כי בית משפט זה יתן מעין "הכרה נורמטיבי" לגידול בהיקף גדול של סמים קלים מסווג קנאביס, תוך התעלמות מהוראות החוק. אף אם אין כי נשא השימוש העצמי מסווג קנאביס זוכה לשיח ולתגובה במישור הציבור וחיקיקתי (כאשר בהקשר זה המבוקש הפנה למספר יוזמות חקיקה בישראל ומוחוץ לישראל בנושא), ברוי כי אין בכך כדי לאפשר לבית משפט זה לקבוע את שמתבוקש על-ידי המבוקש לקבוע על דרך הפסיקה. עוד יש לציין את המובן מאליו, כי המעשים המיוחסים למבוקש בכתב האישום חריגים הרבה מעבר לשימוש עצמי" בסמים. (בש"פ 17/6601 **ברטי גלייל נ' מדינת ישראל** (23.8.17))

הענישה הנוגגת ביחס לעבירות סחר בסמים משתנה מקרה והוא תלויה בסוג הסם, בכמות שנמכרה, בהישנות המקרים ובנסיבות האישיות של הנאשם. בדיקת מדיניות הענישה ביחס לעבירת סחר בודדת, בכמות קטנה יחסית של חשש (או קנאביס) וบทמורה נמוכה בהתאם, מלמדת כי לרוב מוטלים עונשי מאסר קצרים ובמקרים מתאימים אף בעבודות שירות.

אפנה למשל לרע"פ 16/5712 **יצחק אייזנבורג נ' מדינת ישראל** (17.8.16) בו נדחתה בקשת רשות ערעור על הנאשם שהוטלו עליו 8 חודשים מאסר בגין 4 עסకאות סמים בכמותות קטנות יחסית. הנאשם היה צעיר, עברו נקי ושירות המבחן המליך על עונשה שיקומית; רע"פ 13/3627 **שדה נ' מדינת ישראל** (22.5.13), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 7 חודשים מאסר בגין סחר בסמים מסווג קנובוס בשתי הזדמנויות במשקלים של 0.8 גרם ו- 1 גרם תמורה עונשו - 8 ש"ח, בכל הזדמנויות; ע"פ (מח' ח') 12-08-7319 **טבח נ' מדינת ישראל** (25.10.12) בו נדחה ערעור בגין חומרת עונשו - 18 חודשים מאסר לאחר שהורשע בשני מקרי סחר בסם מסוכן מסווג חשש במשקלים של 5.38 גרם ו- 2.93 גרם; ת"פ 14-06-26938 **דורני נ' מדינת ישראל** (21.9.14) , בו הוטלו על הנאשם 15 חודשים מאסר

בפועל בגין הרשותו בשני אישומים של סחר במסוג חישש לסתוכת במשקלים של 14 ו- 29 גרם, בתמורה ל- 400 - 1,000 ₪ בהתאם; ת"פ 14-06-26650 **מדינת ישראל נ' סלטאן** (21.9.14) בו נידון הנאשם ל-12 חודשים מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בגין סחר בסמוך במסוג חישש במשקל של 9.7 גרם בתמורה ל- 400 ₪; ת"פ 14-06-26709 **מדינת ישראל נ' ישראלב** (26.10.14), בו נידון הנאשם ל-11 חודשים מאסר בפועל בגין סחר בסמך קניבוס בשתי הזדמנויות שונות לסתוכת משטרתיתaira עירום חברתיים.

ביחס למקרים בהם הוטלו מאסרים בעבודות שירות אפנה למקרים הבאים:

ת"פ 13-01-54706 **מדינת ישראל נ' חביב** (13.09.13), בו הורשע הנאשם בכך שמכר באربع הזדמנויות שונות סמים מסוג חישש במשקלים של 6.4 גרם, 5.38 גרם, 3.98 גרם, וכן אצבע חישש בכמות לא ידועה. הנאשם נידון ל-6 חודשים עבודות שירות.

ת"פ 15-03-3720-03-2015 **מדינת ישראל נ' דיזוב** (25.10.15), בו הורשע הנאשם בשישה אישומים של סחר בסמם ובאישור נסף של החזקת סמים. הנאשם מכר לאחרים סם מסוג מריחואנה בכמותות קטנות. הנאשם היה צער נורמטיבי והוא נידון ל- 6 חודשים עבודות שירות.

ת"פ 14-05-21873-05-14 **מדינת ישראל נ' דהאן** (06.09.15), בו הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סמים שלא לצורך עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצורך עצמית וסחר בסמים. הנאשם מכר באربעה מועדים שונים לאחר מנת סם מסוג חישש במשקל שאינו ידוע במידוק. בנוסף, הנאשם החזיק במקומות שונים חישש במשקל של 248 גרם. הנאשם נידון ל-6 חודשים עבודות שירות.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונשה ההולם את העבירות מושא עניינו, המהוות אירע אחד, תוך התחשבות בנסיבות הסם, מהותו ובריבו העבירות, הוא 10 חודשים מאסר ועוד 36 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - שיקולים שאינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירה

14. איש מהצדדים לא טען שיש לסתות בנסיבות זה, מסיבה כלשהי, מתחם העונשה וכן נתונים המקורה מצביעים על כך שיש לגוזר את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונשה ואין מקום לסתות ממנה לקוליה או לחומרה.

15. לצורך גזרת עונשו של הנאשם הבאתិ בחשבון לקוליה את הودאותו בכתב אישום מתוקן, אשר הביאה לחיסכון ממשי בזמן שיפוטי, כמו גם שביטאה חריטה וקבלת אחריות. עוד הבאתិ בחשבון את העבירה שהנאשם נישא זמן קצר טרם מעצרו בתיק זה וכי אשתו מצויה בהריון. בטוחני כי מעצרו בנסיבות אלו קשה עליו ואף תקופת המאסר אשר תוטל עליו בגין מעשיו, תהא קשה עבורו ועבור משפחתו החדשה.

16. מנגד, קשה להתעלם מעברו הפלילי המכובד של הנאשם. חרף גילו הצער הספיק הנאשם לצבור שורת עבירות ארוכה בנושאים שונים ובهم עבירות רכוש, סמים, אלימות ועוד. הנאשם ריצה בעבר מספר מאסרים בפועל והדבר לא הרתיעו מהמשך ביצוע עבירות פליליות.

17. הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר ולא הובאו כל נתונים שיש בהם ללמידה על סיכוי שיקום כלשהם, אף לא לצורך חריגה מהמתמחם. אכן, הנאשם נושא לאחרונה ויש לו קוווט כי כעת משקה משפחה, יהיה בכר להביאו לשנות את התנהוגותו לחובב.

18. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 6 חודשים. הסגנור לא טען נגד תחולת המאסר המותנה וכן למרות שהוא הוטל בשנת 2012 (והabayot מושא ענייננו בוצעו בשנת 2017) הוא בר הפעלה לאור מועד שחררו של הנאשם כאמור בע/3. יצוין כי מאסר מותנה זה הוטל בשל עבירה דומה של סחר בסם מסוכן.

19. המאשימה ביקשה לחייב סכום כסף שנתפס והקשרו בעסקה מושא אישום מס' 4 וכן את האופנים החשמליים בהם עשה הנאשם שימוש לצורך ביצוע העבירות. הסגנור לא התנגד לכך ולא טען בטענה דבר. יצוין כי בקשה זו באה לאור הכרזת הנאשם כסוחר סמים (בהסתממה) כאמור בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים. יצאין כי בכתב האישום המתוקן לא פורטו האופנים, אלא רק בכתב האישום המקורי (בכתב יד) ודומה שמדובר בשכחה ולראיה, כאמור, הסגנור לא הביע כל התנגדות עת טען הדבר על פה.

20. כאמור הסגנור לא הביע כל התנגדות לביקשת הulings. עם זאת, יצאין בקצראה כי אכן בקשה זו היא במקומה. סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים קובע כי נאשם שנתקבע כי הוא סוחר סמים, בית המשפט "יצואה בגין הדין כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהוגש בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט". סכום הכספי אותו מבקשת המאשימה לחייב נתקבע על ידי הקונה באישום 4 (בהודעה בסיפה לכתב האישום צוין אישום 5 שכן הדבר היה נכון על פי כתב האישום המקורי טרם התקיקן ולא בוצעה התאמה לאחר התקיקון). ברוי כי חילוט זה מתבקש מALLY, כאמור הסגנור כלל לא טען דבר בעניין ומילא שלא נמצאו נימוקים מיוחדים להימנע מכך. ביחס לאופנים, הרוי שעל פי סעיף 31(6) רואים רכוש זה (השייך לנאים) כאילו הוועג בעבירה של עסקת סמים (בשל ההכרזה כסוחר סמים). ואולם, רכוש זה גם שימוש לביצוע העבירה (סעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים) ומדובר בעילה נפרדת המצדיקה חילוט רכוש זה וגם כאן ברירת המחדל היא חילוט אלא אם בית המשפט "סביר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט". בנסיבות העניין, מדובר בכלל תחבורה ששימוש את הנאשם לביצוע כל העסקאות. אין מדובר ברכוש יקר ומشك הפגיעה בנאים אינה בלתי מדתית בשים לב ומהות האישומים (לחילוט רכוש ממשי בשל עבירה של גידול סמים, ראו לאחרונה רע"פ 2675/17 **גיל ארצוי נ' מדינת ישראל** (23.8.17)). לא ראיינו נימוקים מיוחדים שלא לחייב רכוש זה והסגנור כאמור כלל לא טען דבר בנושא.

21. **לאור כך, אני מורה על חילוט הסך של 500 ₪ והאופנים החשמליים.**

22. סיכומו של דבר, לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפועל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים מתקף 11-04-33736 (בית משפט שלום תל-אביב) מיום 29.5.12 וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי. צבירה זו מתחייבת בנסיבות העניין, שכן לא ראוי כל נסיבה המצדיקה סטייה מדרך המלך הקבועה בסעיף 58 לחוק העונשין לפיה מאסר מותנה יופעל במצבבר לעונש המוטל. אגדיש שוב כי מאסר מותנה זה הוטל בשל עבירה של סחר בסמים, בה שוב חטא הנאשם.

סה"כ ירצה הנאשם 20 חודשים מאסר, החל מיום מעצרו - 16.3.17 - 17.3.17

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים שהוא פשע.

ד. קנס בסך 5000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-8 תשלום שווים ורצופים מיום 1.10.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו. בחישוב הקנס הבאתי בחשבון את חילופ הרכוש כפי שפורט לעיל.

ה. אני פוסל את הנאשם מלחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 8 חודשים וזאת במצבבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. (להיבטים עונשיים מול מניעתים של פסילת רישיון בעבירות סמים ראה ע"פ 13/4201 **עבד אל רחמן שרכס ואח' נ' מדינת ישראל** (29.5.14)).

mobher לנימן כי מניין הפסילה (להבדיל מהתחלת הפסילה) יחול רק עם הפקדת רישיון נהיגה, או תצהיר כנדרש והכל בכפוף להוראות סעיף 42 לפקודת התעבורה.

ו. ביחס לחייב, יש לנווג כאמור בסעיף 21.

בחלוף תקופת הערעור, ניתן להשמיד את המוצגים - הסמים והציד.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אלול תשע"ז, 04 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.